

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 listopada 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił Z. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Organ rentowy przyjął, iż wnioskodawca posiada staż sumaryczny w wysokości 27 lat, 3 miesięcy i 10 dni oraz staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 13 lat 4 miesięcy i 27 dni.

/decyzja – k. 43 akt rentowych/

Z. W. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc, że będąc na przyuczeniu do zawodu piekarza pracował w pełnym wymiarze czasu pracy.

/odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie, argumentując, jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał, że brak było podstaw do zaliczenia okresu pracy do pracy w warunkach szczególnych od 1.09.1971 – 31.08.1974 r z uwagi na zatrudnienie jako uczeń – piekarz.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. W. urodził się w dniu (...).

W dniu 15 lipca 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

Ubezpieczony jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem zakładu, na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku udokumentował ponad 25 lat ogólnego stażu pracy oraz staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 13 lat 4 miesięcy i 27 dni.

/okoliczności bezsporne, wniosek – k. 1, decyzja – k.43. akt ZUS/

W dniu 15 czerwca 1971 r wnioskodawca (reprezentowany przez ojca) złożył podanie o przyjęcie do szkoły zawodowej w zwodzie piekarz – masarz oraz przyjęcie do klasy I.

/podanie – akta osobowe – k. 15/

W dniu 31 sierpnia 1971 r wnioskodawca zawarł z Zarządem Spółdzielni w S. umowę o naukę zawodu piekarza, zgodnie z którą m.in.:

- czas trwania nauki zawodu wynosi 3 lata (1.09.1971 31.08.1974)
- szkolenie miało odbywać się zgodnie z obowiązującym programem szkolenia
- okres szkolenia wlicza się do czasu zatrudnienia w zakładzie pracy
- czas pracy ucznia do chwili ukończenia przez niego 16 lat życia wynosi 36 godzin tygodniowo, a po ukończeniu 16 lat życia normalny czas pracy stosowany w zakładzie,

- uczeń nie będzie zatrudniany w godzinach nadliczbowych ani w porze nocnej, jak i również przy pracach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, wymienionych w obowiązujących przepisach o pracach wzbronionych młodocianym

- w przypadku opuszczenia bez usprawiedliwienia godzin zatrudnienia w zakładzie pracy lub doksztalcania się wliczanych do czasu pracy, nastąpi potrącenie wynagrodzenia.

/umowa - akta osobowe – k. 15/

Wnioskodawca ukończył w dniu 20 czerwca 1973 r Zasadniczą Szkołę Zawodową Doksztalcająca w S. w zawodzie piekarza. Świadectwo ukończenia trzyletniej (...) dla Pracujących łącznie ze świadectwem ukończenia nauki zawodu w zakładzie pracy zgodnie z kierunkiem programowym szkoły, jest równorzędne ze świadectwem ukończenia zasadniczej szkoły zawodowe.

/odpis świadectwa – akta osobowe – k. 15/

W dniu 29 marca 1974 r zostało wystawione zaświadczenie o odbyciu nauki zawodu w zakładzie pracy i złożeniu egzaminu w zakresie tej nauki za okres 1.09.1971 – 29.03.1974.

/zaświadczenie – akta osobowe - k.15/

Jako uczeń podawał do pieca, nosił węgiel, przesiewał mąkę , uczył się ważyć i robić ciasto, wkładał i wyjmował pieczywo do pieca. Jeździł na różne kursy tygodniowe, gdzie najpierw była teoria, a potem jechał na zakład.

/zeznania wnioskodawcy – e - prot. z dnia 25.04.2017 r 00:06:12 – 00:16:37 w zw. z 00:16:57/

Od 1 września 1974 r wnioskodawca został zatrudniony na czas nieokreślony na stanowisku młodszego piekarza.

/angaż – akta osobowe - k.15/

Wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od dnia 27.10.1975 – 28.10.1977.

/zaświadczenie – k. 21 akt ZUS/

Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 31 sierpnia 1978 r okresie od 1 września 1971 r do 31 sierpnia 1978 r wnioskodawca był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S. na stanowisku piekarza.

/świadectwo pracy – k. 7 akt ZUS, /

W dniu 24 października 2000 r zostało wystawione świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, z którego wynikało, że Z. W. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S., na stanowisku:

- ucznia - piekarza (1.09.1971 – 31.08.1974),
- piekarza (1.09.1974 – październik 1975),
- służba wojskowa (październik 1975 – październik 1977),
- piekarza (11.11.1977 – 31.08. 1978)

i w tych okresach w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony przy wypieku pieczywa na stanowisku piekarza, wymienionym w dziale X poz. 11 pkt. 3 wykazu stanowiącego zał. nr 1 do (...) Ministra Administracji (...) Terenowej i Ochrony (...) w sprawie ustalania stanowisk, na których prace zalicza się do pierwszej kategorii zatrudnienia.

/świadectwo – k. 8 akta ZUS/

W dniu 1 września 2016 r zostało wystawione świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, z którego wynikało, że Z. W. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S. na stanowisku:

- ucznia - piekarza (1.09.1971 – 31.08.1974),
- piekarza (1.09.1974 – 24. 10. 1975),
- służba wojskowa (25.10. 1975 – 25.10. 1977),
- piekarza (26.10.1977 – 31.08. 1978)

i w tych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy wypieku pieczywa wymienione w wykazie A, poz. 11 na stanowisku piekarza piecowego, wymienionym w Wydziale A Dział X poz. 11 pkt.5 stanowiącego zał. nr 1 do uchwały nr 64/83 zarządu Głównego (...) Związku (...) z dnia 25 lipca 1983 r wydanej na podstawie ust. 2 par. 1 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r

/świadectwo – k. 29 akt ZUS/

W dniu 14 października 2016 r zostało wystawione świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, z którego wynikało, że Z. W. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S. na stanowisku:

- ucznia - piekarza (1.09.1971 – 31.08.1974),
- piekarza (1.09.1974 – 24. 10. 1975),
- służba wojskowa (25.10. 1975 – 25.10. 1977),
- piekarza (26.10.1977 – 31.08. 1978)

i w tych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy wypieku pieczywa wymienione w wykazie A, poz. 11 na stanowisku piekarz, wymienionym w Wydziale A Dział X poz. 11 pkt.3 stanowiącego zał. nr 1 do uchwały nr 64/83 zarządu Głównego (...) Związku (...) z dnia 25 lipca 1983 r wydanej na podstawie ust. 2 par. 1 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r

/świadectwo pracy – k. 29 akt ZUS/

Sąd dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się do rozstrzygnięcia czy okres pracy ubezpieczonego- w Gminnej Spółdzielni (...) w S. w okresie 1.09.1971 – 31.08.1974 (przy czym wnioskodawca wskazał, że zaliczony winien być okres 1972 – 1973 r) był okresem pracy w warunkach szczególnych. Pozostałe okresy zatrudnienia nie były sporne między stronami – łączny okres pracy w warunkach szczególnych uznany za udowodniony przez organ rentowy wyniósł 13 lat, 4 miesiące i 27 dni . Nie były też sporne pozostałe przesłanki prawa do wcześniejszej emerytury.

Zgodnie z treścią art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści art.184 ust.2 ww. ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 roku, emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Prawo do emerytury na podstawie art.184 ww. ustawy przysługuje ubezpieczonemu, który na dzień wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnił określone w niej wymogi stażowe, a po tej dacie osiągnął wymagany wiek, niezależnie od tego czy w chwili osiągnięcia tego wieku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, czy wykonywał inną pracę i czy pozostawał w zatrudnieniu.

Z treści przepisu art.32 ww. ustawy wynika, że możliwe jest wcześniejsze przejście na emeryturę przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie art.32 ust.4 ww. ustawy wiek emerytalny, o którym mowa w ust.1 rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki na podstawie którym osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Za dotychczasowe przepisy (w rozumieniu art.32 ust.4 ww. ustawy) należy uważać przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz.43), ale wyłącznie w zakresie regulowanym przez ww. ustawę o emeryturach i rentach, a więc co do wieku emerytalnego, rodzaju prac lub stanowisk oraz warunków, na jakich osobom wykonującym prace określone w ust.2 i ust.3 art. 32 tej ustawy przysługuje prawo do emerytury (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2002 roku, III ZP 30/01, OSNAP 2002/10/243 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 roku, II UK 31/09, Lex nr 559949).

Zgodnie z treścią §3 i 4 ww. rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W wykazie tym do pracy w szczególnych warunkach zostały zaliczone prace w postaci prac przy wypieku pieczywa (wykaz A dział X punkt 11).

Dokonując oceny warunku stałej pracy na stanowisku wymienionym w tym punkcie należy mieć na uwadze również czynności przygotowawcze, które wiążą się z wykonywaniem danej pracy. Praca świadczona w warunkach szczególnych przy wypieku pieczywa dotyczy nie tylko wkładania i wyciągania pieczywa z pieca, lecz odnosi się do innych czynności, które funkcjonalnie łączą się z wypiekiem pieczywa i obejmuje czynności przygotowawcze. Gdyby ustawodawca zamierzał do okresów pracy w warunkach szczególnych zaliczyć tylko ostatnie czynności w procesie produkcji pieczywa, to posłużyłby się określeniem „wypiek pieczywa”, czy „prace polegające na wypieku pieczywa”, a nie „prace przy wypieku pieczywa”./tak SA w Krakowie w wyroku z dnia 30.11.2016 r, w sprawie III AUa 199/16/

Regulacja § 2 rozporządzenia, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach Sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu

Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Wcześniejsza emerytura jest dla powszechnego systemu świadczeń emerytalnych instytucją wyjątkową, określającą szczególne uprawnienia uprzywilejowanego kręgu podmiotów, stąd wymaga ścisłej wykładni i pewnego ustalenia przesłanek prawa. Należy jednak podkreślić, że brak świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie przekreśla ustalenia, że tego rodzaju praca była wykonywana. W szczególności ubezpieczony może wykazywać innymi środkami dowodowymi, że praca świadczona była w warunkach szczególnych. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się bowiem te same reguły dowodzenia, jak w zwykłym procesie cywilnym. W szczególności zastosowanie mają art. 6 k.c., art. 232 k.p.c. Strony mają też prawo podważać moc dowodową dokumentów, w tym także świadectwa pracy, które jest dokumentem prywatnym i podlega ocenie przez sąd zgodnie z zasadami art. 233 § 1 k.p.c. W postępowaniu sądowym nie jest dopuszczalne oparcie się wyłącznie na zeznaniach świadków, w sytuacji, gdy z dokumentów wynikają okoliczności przeciwne./tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 20 lipca 2016 r, III AUa 690/15, LEX nr 2121869 /.

W sprawie o emeryturę w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych, gdzie przedmiotem ustaleń sądu ma być charakter zatrudnienia, dokonywanie ustaleń stanu faktycznego odbywa się z reguły poprzez przeprowadzenie dowodów osobowych oraz - o ile to jest możliwe - dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych. Osobowe źródła dowodowe (w tym zarówno zeznania świadków, jak i strony procesowej) muszą być skonfrontowane z istniejącą dokumentacją i dopiero uzyskanie przekonania graniczącego z pewnością co do przebiegu zatrudnienia, może pozwolić na pozytywne rozstrzygnięcie o prawie do emerytury. Ocena osobowych źródeł dowodowych musi być przy tym wolna od jakiegokolwiek dowolności, uwzględniając reguły logiki oraz zasady doświadczenia zawodowego./ tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 27 października 2016 r III AUa 41/16 LEX nr 2151525/

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

W orzecznictwie (por. np. wyrok z dnia 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, OSNAPiUS 1998 nr 21, poz. 638) przyjmuje się, że nie korzysta z uprawnienia do emerytury w niższym wieku emerytalnym pracownik, który nie udowodnił, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Z rozważań zawartych w tym orzeczeniu należy wyprowadzić nadto wniosek, iż - ze względu na charakter omawianego świadczenia (wcześniejsza emerytura) - przepisy rozporządzenia należy wyklądać ściśle.

Pełne zatrudnienie w warunkach szczególnych pojmowane jest jako bezwzględna cecha tego zatrudnienia jako uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego. Możliwe jest przy tym łączenie w przebiegu dniówki prac o różnym charakterze polegające na wykonywaniu nie jednego, lecz kilku rodzajów prac w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie. W takim wypadku do czasu pracy w warunkach szczególnych zlicza się czas równoległe wykonywanych czynności tylko wtedy, gdy różne prace wszystkie łącznie lub każda z osobna odpowiadają pracom w szczególnych warunkach i wszystkie razem wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 2 czerwca 2016 r., III AUa 1687/15, LEX nr 2062050/

Z przywileju przejścia na emeryturę w niższym wieku emerytalnym, przysługującego pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, mogą korzystać wyłącznie pracownicy, którzy byli rzeczywiście zatrudnieni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szkodliwych warunkach pracy. Oznacza to, że nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały

szkodliwie na organizm pracownika./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 18 kwietnia 2016 r. ,III AUa 1636/15, LEX nr 2044356/.

Mając powyższe na uwadze Sąd na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z przesłuchania wnioskodawcy oraz przeprowadził dowód z dostępnej dokumentacji osobowej ze spornego okresu zatrudnienia.

Wnioskodawca mimo pouczenia w zakresie składania wniosków dowodowych /zarządzenie – k. 6 w zw. z k. 9 w zw. z k. 19, e – prot. z dnia 25.04.2017 r 00:16:11/, nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych, natomiast zeznania wnioskodawcy co do tego, że jako uczeń w zawodzie piekarza pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie znajdują potwierdzenia w dokumentach.

Z ustaleń wynika, że w dniu 15 czerwca 1971 r wnioskodawca (reprezentowany przez ojca) złożył podanie o przyjęcie do szkoły zawodowej w zwodzie piekarz – masarz oraz przyjęcie do klasy I. A następnie z odpisu świadectwa pracy wynika, że wnioskodawca ukończył w dniu 20 czerwca 1973 r Zasadniczą Szkołę Zawodową Doksztalającą w S. w zawodzie piekarza. Świadectwo ukończenia trzyletniej (...) dla Pracujących łącznie ze świadectwem ukończenia nauki zawodu w zakładzie pracy zgodnie z kierunkiem programowym szkoły było równorzędne ze świadectwem ukończenia zasadniczej szkoły zawodowe.

Tymczasem wnioskodawca początkowo zaprzeczał, by w tym okresie chodził do szkoły. Po przedstawieniu dokumentów przyznał tę okoliczność, wskazał jednak, że do szkoły chodził po godzinie 14. Jednakże na te okoliczności nie zgłosił wniosków dowodowych.

Z ustaleń wynika, że w dniu 31 sierpnia 1971 r wnioskodawca zawarł z Zarządem Spółdzielni w S. umowę o naukę zawodu piekarza, zgodnie z którą m.in.:

- czas trwania nauki zawodu wynosi 3 lata (1.09.1971 31.08.1974)
- szkolenie miało odbywać się zgodnie z obowiązującym programem szkolenia
- okres szkolenia wlicza się do czasu zatrudnienia w zakładzie pracy (a więc w czasie pracy odbywało się szkolenie)
- czas pracy ucznia do chwili ukończenia przez niego 16 lat życia wynosi 36 godzin tygodniowo, a po ukończeniu 16 lat życia normalny czas pracy stosowany w zakładzie,
- uczeń nie będzie zatrudniany w godzinach nadliczbowych ani w porze nocnej, jak i również przy pracach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, wymienionych w obowiązujących przepisach o pracach wzbronionych młodocianym
- w przypadku opuszczenia bez usprawiedliwienia godzin zatrudnienia w zakładzie pracy lub doksztalania się wliczanych do czasu pracy, nastąpi potrącenie wynagrodzenia (a więc zakładano doksztalanie w godzinach pracy).

W dniu 29 marca 1974 r zostało wystawione zaświadczenie o odbyciu nauki zawodu w zakładzie pracy i złożeniu egzaminu w zakresie tej nauki za okres 1.09.1971 – 29.03.1974.

To pozostaje zaś w sprzeczności z twierdzeniami powoda co do tego, że styczniu 1972 r miał egzamin i od tego momentu wykonywał obowiązki jako piecowy.

Natomiast wnioskodawca sam przyznał, że jeździł na różne kursy tygodniowe, gdzie najpierw była teoria, a potem jechał na zakład.

W ocenie Sądu zatem wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał, by w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy wypieku pieczywa, skoro równocześnie chodził do szkoły i odbywał szkolenie w ramach umowy o naukę zawodu.

Dopiero od 1 września 1974 r wnioskodawca został zatrudniony na czas nieokreślony na stanowisku młodszego piekarza i ten okres nie był sporny pomiędzy stronami.

Na marginesie, nawet gdyby przyjąć, że okres po ukończeniu szkoły należy traktować jako okres pracy w szczególnych warunkach, nie byłby on wystarczający do uzyskania 15 lat pracy w warunkach szczególnych /21 czerwca 1973 – 31 sierpnia 1974 r/

Należy też zwrócić uwagę, że były wystawiane aż trzy świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach – o odmiennej treści – w zakresie okresów, stanowiska, podstawy prawnej:

- w dniu 24 października 2000 r zostało wystawione świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, z którego wynikało, że Z. W. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S., na stanowisku:

- ucznia - piekarza (1.09.1971 – 31.08.1974),
- piekarza (1.09.1974 – październik 1975),
- służba wojskowa (październik 1975 – październik 1977),
- piekarza (11.11.1977 – 31.08. 1978)

i w tych okresach w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony przy wypieku pieczywa na stanowisku piekarza, wymienionym w dziale X poz. 11 pkt. 3 wykazu stanowiącego zał. nr 1 do (...) Ministra Administracji (...) Terenowej i Ochrony (...) w sprawie ustalania stanowisk, na których prace zalicza się do pierwszej kategorii zatrudnienia.

- w dniu 1 września 2016 r zostało wystawione świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, z którego wynikało, że Z. W. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S. na stanowisku:

- ucznia - piekarza (1.09.1971 – 31.08.1974),
- piekarza (1.09.1974 –24. 10. 1975),
- służba wojskowa (25.10. 1975 – 25.10. 1977),
- piekarza (26.10.1977 – 31.08. 1978)

i w tych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy wypieku pieczywa wymienione w wykazie A, poz. 11 na stanowisku piekarza piecowego, wymienionym w Wydziale A Dział X poz. 11 pkt.5 stanowiącego zał. nr 1 do uchwały nr 64/83 zarządu Głównego (...) Związku (...) z dnia 25 lipca 1983 r wydanej na podstawie ust. 2 par. 1 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r

- w dniu 14 października 2016 r zostało wystawione świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, z którego wynikało, że Z. W. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S. na stanowisku:

- ucznia - piekarza (1.09.1971 – 31.08.1974),
- piekarza (1.09.1974 –24. 10. 1975),
- służba wojskowa (25.10. 1975 – 25.10. 1977),
- piekarza (26.10.1977 – 31.08. 1978)

i w tych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy wypieku pieczywa wymienione w wykazie A, poz. 11 na stanowisku piekarz, wymienionym w Wydziale A Dział X poz. 11 pkt.3 stanowiącego zał. nr 1 do uchwały nr 64/83 zarządu Głównego (...) Związku (...) z dnia 25 lipca 1983 r wydanej na podstawie ust. 2 par. 1 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r

Reasumując, w ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie z zebranego materiału dowodowego wynika, iż wnioskodawca w spornym okresie nie wykonywał stale, a więc w sposób ciągły w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy czynności określonych w wymienionym dziale rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Biorąc pod uwagę powołane przepisy stwierdzić należy, że pomimo iż wnioskodawca spełnił pozostałe przesłanki do przyznania emerytury, a mianowicie: wieku, posiadania co najmniej 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych w OFE, ze względu na nieprzepracowanie wymaganego ustawowo okresu 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze emerytura wnioskodawcy nie przysługuje.

W konsekwencji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 Sąd Okręgowy odwołanie oddalił.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy